

รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกต
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2*

THE DEVELOPMENT OF A LEARNING COMMUNITY MODEL TO ENHANCE
OCCUPATIONAL SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENT AT BANPONGKET
SCHOOL UNDER PHETCHABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2.

ณภัสนันท์ ชูชื่น

Napatsanan Choochuen

อภิชาติ เลนนันท์

Apichat Lenanan

ไพรัช มณีโชติ

Pirath Maneechot

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, ประเทศไทย

Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University, Thailand

E-mail: napatsanun.aommiz13@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และ 2) ศึกษาผลทดลองการใช้พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านโป่งเกต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครู 6 คน ประชาชนชาวบ้าน 2 คน ผู้นำชุมชน 2 คน ผู้ปกครอง 2 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 73 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบกึ่ง โครงสร้าง 2) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบ และ 3) ประเด็นการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ปีการศึกษา 2566 ผลการวิจัยพบว่า

* Received 16 June 2026; Revised 28 June 2026; Accepted 1 July 2026

1. การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.32) ประกอบด้วย ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายร่วมกัน ด้านการระบุปัญหา ด้านการวางแผน ออกแบบกิจกรรม ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และด้านการสะท้อนผล แสดงความเห็น ติดตามผลและประเมินการดำเนินงาน

2. ผลการทดลองการใช้พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.28) ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะอาชีพร่วมกัน ด้านครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบทุกกระบวนการ บรรลุวัตถุประสงค์และ ด้านนักเรียนมีคะแนนทดสอบเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นมีทักษะอาชีพอยู่

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.29) ประกอบด้วย ด้านการได้รับความรู้และทักษะอาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริง ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการรู้ความรู้อะไรและทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการสร้างรายได้และ ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทักษะอาชีพ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop a Professional Learning Community (PLC) model for enhancing students' career skills; 2) investigate the results of implementing the Professional Learning Community model for enhancing students' career skills at Banpongket School under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2; and 3) examine the satisfaction of students, teachers, and stakeholders toward the implementation of the Professional Learning Community model for enhancing the Occupational Skills of lower secondary school students. This study employed an action research approach. The target group consisted of 73 participants, including one school administrator, six teachers, two local scholars, two community leaders, two parents, and 60 lower secondary school students. The participants were selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) a semi-structured interview form, 2) a model quality assessment form, and 3) focus group discussion issues. Data

were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis. The study was carried out during the of the 2023 academic year. The research findings revealed that:

1. The development of the Professional Learning Community (PLC) model for enhancing students' Occupational Skills at Banpongket School under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was rated at the highest level overall ($\bar{x}$ = 4.78, S.D. = 0.32). The developed model consisted of five components: (1) establishing a shared vision, mission, and goals; (2) problem identification; (3) activity planning and design; (4) knowledge sharing and collaborative learning; and (5) reflection, feedback, monitoring, and evaluation of the implementation process.

2. The implementation of the Professional Learning Community (PLC) model for enhancing students' Occupational skills at Banpongket School under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was rated at the highest level overall ($\bar{x}$ = 4.85, S.D. = 0.28) The results comprised three aspects: (1) the quality of collaboratively organized Occupational Skills learning activities; (2) teachers and relevant stakeholders were able to implement the instructional process comprehensively and achieve the intended objectives; and (3) students demonstrated higher post-test mean scores than pre-test scores and showed improvement in their career skills.

3. The findings regarding the satisfaction of students, teachers, and stakeholders toward the implementation of the Professional Learning Community (PLC) model for enhancing the Occupational Skills of lower secondary school students revealed that, overall, the students' satisfaction was at the highest level ($\bar{x}$ = 4.82, S.D. = 0.29). The satisfaction comprised four aspects: (1) acquiring knowledge and Occupational Skills through hands-on practice; (2) participation in learning activities and collaboration with others; (3) the application of acquired knowledge and skills to daily life and income generation; and (4) a learning environment that promoted learning and self-development.

Keywords: Model Development, Professional Learning Community (PLC), Occupational Skills

บทนำ

การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงผ่านการเรียนรู้ร่วมกันจากการปฏิบัติงานจริงของบุคคลที่รวมกลุ่มเพื่อทำงานอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายสำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน สมาชิกในชุมชนร่วมกันกำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน ติดตาม ตรวจสอบ และสะท้อนผลการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและระดับภาพรวม ผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์สะท้อนผล การทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ 2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานจริงหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน 3) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเรียนรู้ ร่วมแรงร่วมใจ และสนับสนุนการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ 4) การวิพากษ์และสะท้อนผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และ 5) การสร้าง HOPE ให้เกิดขึ้นภายในทีมงาน ซึ่งประกอบด้วย (1) Honesty & Humanity การยึดถือข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นควบคู่กับการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกันอย่างจริงจัง (2) Option & Openness การคัดเลือกแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน พร้อมเปิดใจรับฟังและเรียนรู้จากผู้อื่น (3) Patience & Persistence การเสริมสร้างความอดทน ความพากเพียร และความมุ่งมั่นในการดำเนินงานจนเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม และ (4) Efficacy & Enthusiasm การสร้างความเชื่อมั่นต่อประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (เรวณี ชัยเขาวรัตน์, 2558)

การพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ โดยหนึ่งในปัจจัยที่มีบทบาทอย่างยิ่ง คือ การสร้าง “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” (Professional Learning Community: PLC) ให้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา เพื่อเป็นพื้นที่สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานร่วมกันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ดูแลผู้เรียน และร่วมกันพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนยกระดับคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา เนื่องจากครูจำนวนมากมักเผชิญกับสภาพการทำงานที่ค่อนข้างแยกตัวและขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพ การส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และความเป็นมืออาชีพ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวคิดที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู (Professional Learning Community: PLC) อันเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ ภายใต้แนวคิดดังกล่าว บทบาทของครูจะเปลี่ยนจากผู้ถ่ายทอดความรู้ (Teacher) ไปสู่การเป็นผู้ชี้แนะหรือโค้ช (Coach) และผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning Facilitator) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Panich, V., 2013) การดำเนินงานในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพยังช่วยให้ครูสามารถบริหารเวลาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีโอกาสใช้เวลาในการพัฒนาวิชาชีพผ่านกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน การให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล การออกแบบและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตการสอนในชั้นเรียนของครูคนอื่น ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างความตระหนักรู้ให้แก่สังคมและวงการวิชาชีพครูเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาครูสู่ความเป็นมืออาชีพ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูและสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา เช่น ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การสร้างชุมชนแห่งวิชาชีพภายในสถานศึกษาจำเป็นต้องควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกิจกรรมสำคัญของชุมชนแห่งวิชาชีพควรประกอบด้วย 1) การเปิดโอกาสให้เกิดการเสวนาและการสะท้อนคิดร่วมกัน (Reflective Dialogue) 2) การส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูเพื่อช่วยลดความรู้สึกลดเดี่ยวในการปฏิบัติงาน (Detribalization) 3) การรวมพลังกันเพื่อกำหนดแผนพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และ 5) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนพื้นฐานของค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (Shared Values and Norms) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนบ้านโป่งเกตุโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนยังขาดรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระบบ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนยังดำเนินการได้ไม่เต็มศักยภาพ ส่งผลให้นักเรียนยังมีโอกาสในการพัฒนาทักษะอาชีพจากสถานการณ์จริงค่อนข้างจำกัด เนื่องจากนักเรียนบางส่วนอาจไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะอาชีพจึงเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในอนาคต ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มิได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาครูเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา ออกแบบการจัดการเรียนรู้ และติดตามผลการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การนำแนวคิด PLC มาใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพจึงเป็นการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ในโรงเรียนกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและประสบการณ์จริงจากชุมชน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและสามารถพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโป่งเกตุ
2. ศึกษาผลการทดลองโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโป่งเกตุ
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโป่งเกตุ

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน เป็นผู้มีความสามารถในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนในสถานศึกษา ครูผู้สอน จำนวน 6 คน เป็นครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน และมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 1 ปี ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 2 คน เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ด้านอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่แก่นักเรียนได้ ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากชุมชนและมีบทบาทในการสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา หรือกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพของเยาวชนในชุมชน ผู้ปกครอง จำนวน 2 คน เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ด้านอาชีพของนักเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้านโป่งเกตุและเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพตามกระบวนการที่กำหนด รวมกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 73 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนา รูปแบบพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ 2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 3) คู่มือการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ ในคู่มือประกอบด้วยหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด กลุ่มเป้าหมาย แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ และ 4) แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินทักษะอาชีพมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง 2) ความยืดหยุ่นและความเป็นมืออาชีพ 3) ทำงานได้ด้วยตนเองและประยุกต์ใช้ความรู้ 4) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม 5) ภาวะผู้นำ และ 6) มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น 5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน 1) ด้านการได้รับความรู้และทักษะอาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริง 2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่น 3) ด้านการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการสร้างรายได้ 4) ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัยจากคณะครุศาสตร์ไปที่โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมผลการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เก็บรวบรวมผลการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ราษฎรชาวบ้าน และนักเรียน พบว่าโรงเรียนมีการส่งเสริมกิจกรรมด้านอาชีพอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงขาดรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระบบ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมทุกภาคส่วน และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้อยังดำเนินการได้ไม่เต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรมีรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการพัฒนารูปแบบ พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย
2. การระบุปัญหาและความต้องการ
3. การวางแผนและกำหนดกรอบการดำเนินงาน

4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการปฏิบัติ

5. การสะท้อนผล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพของรูปแบบ

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
คุณภาพของรูปแบบโดยรวม	4.82	0.29	มากที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า รูปแบบมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.29) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 1. ตอนการสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย พบว่า การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นดำเนินการภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยร่วมกันวิเคราะห์สภาพบริบท ความต้องการ และศักยภาพของโรงเรียนและชุมชน ส่งผลให้ได้วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจและยอมรับเป้าหมายร่วมกัน อันนำไปสู่ความร่วมมือในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 2 การวางแผนและกำหนดกรอบการดำเนินงาน พบว่า คณะทำงานร่วมกันกำหนดแผนการดำเนินงานและกรอบการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างชัดเจน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง กิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพ ระยะเวลาการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางการติดตามและประเมินผล การวางแผนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถบริหารจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 การระบุปัญหา พบว่า การระบุปัญหาเกิดขึ้นจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันของผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผ่านการประชุมกลุ่ม การสัมภาษณ์ และการสังเกตสภาพจริง โดยพบว่านักเรียนยังขาดทักษะอาชีพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริง และยังไม่มีรูปแบบการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนอย่างชัดเจน การวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความตระหนักและสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ พบว่า ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน ส่งผลให้ครูสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ขณะเดียวกันนักเรียนมีโอกาสรู้จักจากการลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะอาชีพ ทักษะการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ และความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนการสะท้อนผล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงาน พบว่า มีการดำเนินการสะท้อนผล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การประชุมสะท้อนผล การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลงานของนักเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญ ผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะอาชีพเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ข้อมูลจากการสะท้อนผลยังช่วยให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการดำเนินงานในขั้นตอนการสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ พบว่า โรงเรียนบ้านโป่งเกตุมีการสร้างความเข้าใจและความต้องการในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กระบวนการในการรวมกลุ่ม เพื่อได้ร่วมกันจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพให้ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินการ PLC ในสถานศึกษา การสร้างวิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าหมายร่วมเป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกประสบการณ์เพื่อให้เห็นปัญหาความต้องการพร้อมในการดำเนินการซึ่งนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายร่วมกัน

2. ผลการดำเนินงานในขั้นตอนการวางแผนและกำหนดกรอบการดำเนินงาน พบว่า มีการวางแผน สร้างวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับการนำรูปแบบการพัฒนามาใช้ในการกำหนดกรอบการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อสร้างคณะทำงานเป็นการสร้างองค์ที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ สามารถช่วยเหลือครูในการร่วมกันแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะอาชีพ สอดคล้องกับ เสถียร อ่วมพรหม ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินการ PLC ในการทำงานร่วมกัน เพื่อจัดโครงสร้างระบบการทำงานเป็นทีม เพื่อความมั่นใจได้ว่าการประสานกันและมีความต่อเนื่อง เชื่อมั่นในการปฏิบัติการตามกระบวนการดำเนินงาน

3. การดำเนินงานในขั้นตอนการระบุปัญหา พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน ทำให้พบปัญหาที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน โดยพบว่านักเรียนยังขาดทักษะที่จำเป็น ขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง และขาดโอกาสในการเรียนรู้จากแหล่งชุมชน สอดคล้องกับ David A. Kolb ได้กล่าวถึงการที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและสะท้อนประสบการณ์

4. ผลการดำเนินงานในขั้นตอนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ พบว่า ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสะท้อนผลการปฏิบัติงานและการร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ส่งผลให้ครูสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการ

ดำเนินการ PLC ในสถานศึกษา การสังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observation) เมื่อการดำเนินงานผ่านไปประยหนึ่งสมาชิก แต่ละคนนำผลการปฏิบัติมาเสนอในวงสนทนา โดยเทียบ กับเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าเป็นสิ่งใดบ้าง ทำได้สิ่งใดบ้าง ซึ่งขั้นนี้นิยมใช้การทบทวนระหว่างปฏิบัติงาน

5. ผลการดำเนินงานในขั้นตอนการสะท้อนผล พบว่า ผู้บริหาร ครู และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ประสบการณ์เพื่อนำไปปรับปรุง สะท้อนความคิดทั้งด้านความคิดและด้านความรู้สึก ทักษะอาชีพที่ได้รับและประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อตรวจสอบประสบการณ์ของตนเองซึ่งสอดคล้องกับนิภาพ เจนสันติกุล กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนคิด เป็น กระบวนการเรียนรู้สิ่งที่ผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการลงพื้นที่และนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกบริบทและความแตกต่างของชุมชนและเมืองได้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะอาชีพเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ข้อมูลจากการสะท้อนผลยังช่วยให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถปรับปรุงและพัฒนาแบบแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

6. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.29) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบดังกล่าวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน รวมทั้งการสังเคราะห์แนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

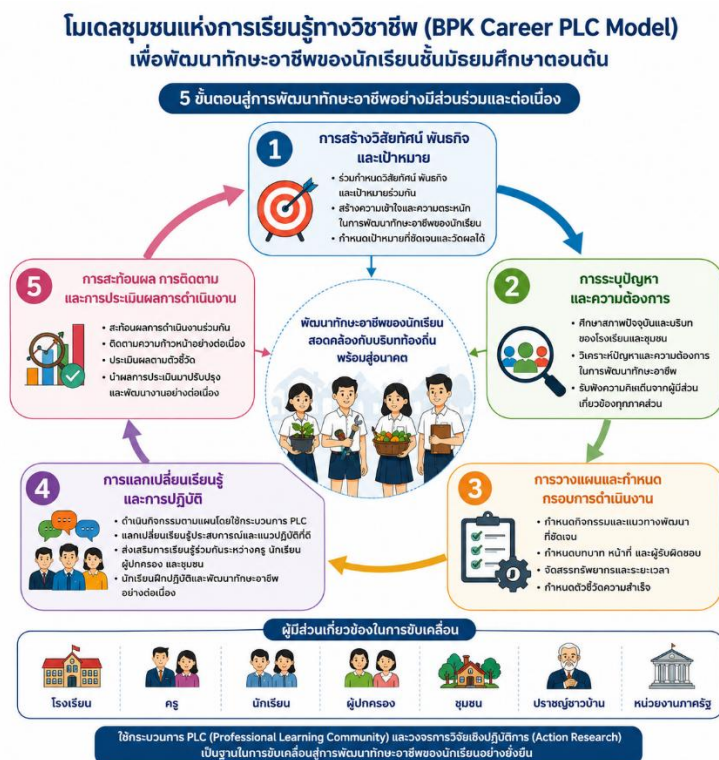
ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Richard DuFour (1998) ที่กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกระบวนการที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน ส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ขณะเดียวกันการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบยังช่วยให้ครูสามารถพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นยังเน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และการสร้างผลงานอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ควบคู่กับทักษะการปฏิบัติงาน สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง และเตรียมความพร้อมสู่การประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง เห็นคุณค่าของการทำงาน และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่า การนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาทักษะการคิด ทักษะการทำงานร่วมกัน และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้เรียนในระดับสูง เนื่องจากผู้เรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ความสำเร็จของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกิดจากการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วมกันวางแผน ดำเนินงาน สะท้อนผล และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

BPK CAREER PLC Model เป็นรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเริ่มจากการสร้างความตระหนักและร่วมวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาทักษะอาชีพ จากนั้นร่วมกันวางแผน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และออกแบบกิจกรรมอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมอาชีพที่หลากหลาย พร้อมทั้งมีการประเมินผล สะท้อนผลการเรียนรู้ และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การเสริมแรงและสนับสนุนจากชุมชน ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะอาชีพ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนขยายโอกาสควรนำรูปแบบ BPK Career PLC Model ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อให้การจัดกิจกรรมอาชีพสอดคล้องกับบริบทและทรัพยากรของท้องถิ่น

2. สถานศึกษาควรดำเนินการตาม 5 ขั้นตอนของรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย การระบุปัญหาและความต้องการ การวางแผนและกำหนดกรอบการดำเนินงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการปฏิบัติ และการสะท้อนผล การติดตาม และการประเมินผล เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างเป็นระบบ

3. โรงเรียนควรส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นฐานในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้

4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม PLC อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านเวลา งบประมาณ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการใช้รูปแบบ BPK Career PLC Model ในโรงเรียนขยายโอกาสที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความสามารถในการประยุกต์ใช้รูปแบบในพื้นที่อื่น

2. ควรศึกษาผลกระทบของรูปแบบต่อทักษะอาชีพของนักเรียนในระยะยาว เช่น ความสามารถในการสร้างรายได้ การประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อด้านอาชีพ

3. ควรวิจัยเชิงประเมินรูปแบบ (Evaluation Research) เพื่อประเมินประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และคุณค่าในการดำเนินงานของรูปแบบ BPK Career PLC Model อย่างรอบด้าน

4. ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *การศึกษาสภาพความรู้ ความเข้าใจ และวิธีพัฒนาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้เรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 1). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัญญาณัฐ ปูนา และคณะ. (2562). ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษ จังหวัดเชียงราย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 12(1), 123-134.
- จันทร์เพ็ญ สุวรรณคร. (2558). กระบวนทัศน์การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างการใช้ทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 8(2), 176-191.

- ชวลิต ชูกำแหง. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู Professional Learning Community: PLC. *วารสารการวัดผลศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 23(2), 1-5.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2560). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา Professional Learning Community and Guidelines for Application in Educational Institutions. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ*, 10(1), 1-8.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2561). *ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู Professional learning Community กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. นนทบุรี: M&N design printing.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, และเพียว ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เรวดี ชัยเชาวรัตน์. (2558). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) 9 วิธีสร้างครูสู่ศิษย์ เอกสารประมวลแนวคิดและแนวทางพัฒนาวิชาชีพครูสำหรับคณะทำงานโครงการพัฒนาระบบกลไกและแนวทางการหนุนเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียน. 1-10.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรี.
- สนอง โลหิตวิเศษ. (2561). ชุมชนแห่งการเรียนรู้. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 53.
- DuFour, R., & Eaker, R. (1998). *Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement*. Solution Education Service.
- Hord, S. M. (1997). *Professional learning communities: Communities of continuous inquiry and improvement*. Retrieved from Southwest Educational Development Laboratory: <http://www.sedl.org/siss/plccredit.html>
- Panich, V. (2013). *he process of education in the 21st century*. Retrieved from http://arit.mcu.ac.th/km56/admin/download/10KM_1.pdf
- Sergiovanni, T. (1994). *Building community in schools*. Jossey-Bass.
- Thompson, S. C., Gregg, L., & Niska, J. M. (2004). Professional learning communities, leadership, and student learning. *Research in Middle Level Education Online*, 28, 1-15.